

Sygn. akt VI GC 299/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w R.

przeciwko: (...) Spółka z o.o. Spółka (...) w M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółka z o.o. Spółka (...) w M. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w R. kwotę 97.491,65 zł (dziewięćdziesiąt siedem tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 16.547,19 zł od dnia 17 października 2012 r.,

- 68.501,78 zł od dnia 20 października 2012 r.,

- 8.568,18 zł od dnia 27 października 2012 r.

- do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.858 zł (osiem tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt VI GC 299/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 marca 2014 r.

Powód (...) Spółka z o.o. w R. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowo-akcyjna w M. kwoty 97.491,65 zł z ustawowymi odsetkami od dat i kwot wskazanych szczegółowo w pozwie, oraz kosztów postępowania.

Uzasadniając pozew powód podał, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zlecił mu we wrześniu 2012 r. usługę spedycyjną polegającą na zorganizowaniu przewozu biomasy pochodzenia leśnego na trasie Gmina K. – W.. Ustalona została cena za jedną tonę przewożonego ładunku w wysokości 50 zł. Towar przewożony był na podstawie dowodów wydania WZ, a po wykonaniu usługi powód wystawił faktury VAT doręczając je pozwanemu. Pomimo wykonania usługi prawidłowo

i skierowanego do pozwanego wezwania do zapłaty kwota dochodzona niniejszym pozwem nie została dotychczas zapłacona.

Sąd Okręgowy na podstawie twierdzeń pozwu oraz załączonych do niego dowodów z dokumentów w postaci faktur VAT, dowodów WZ (k. 23 – 70), oraz wezwania do zapłaty z dnia 23 kwietnia 2013 r. (k. 71) nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 sierpnia 2013 r. nakazał pozwanemu zapłatę kwot zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od tego nakazu w ustawowym terminie wniósł pozwany, domagając się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powoda kosztów postępowania. Pozwany stwierdził, iż nie uznaje powództwa oraz „przeczy wszelkim faktom opisanym w pozwie, za wyjątkiem wyraźnie przyznanych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew”. Ponadto wniósł o dopuszczenie szeregu dowodów, szczegółowo wskazanych w punkcie 3 – 9 sprzeciwu. Uzasadniając sprzeciw pozwany zaprzeczył, aby zamawiał u powoda jakąkolwiek usługę, w tym transportową, bądź też by był dłużny powodowi jakiegokolwiek świadczenie, w tym również dochodzone niniejszym pozwem. Faktury załączone do pozwu zostały zwrócone powodowi bez księgowania,

z wyjaśnieniem, że strony nie łączył żaden stosunek prawny uzasadniający ich wystawienie. Pozwany zarzucił ponadto, że biomasa która była przewożona przez powoda została zakupiona od pozwanego przez podmiot trzeci,

tj. (...) Spółkę z o.o. S.K.A. w R., za którą zresztą pozwany nie otrzymał zapłaty. Ponadto na załączonych do pozwu dokumentach WZ, jako odbiorca wskazany jest podmiot, na rzecz którego powód świadczył usługę. Pozwany nie odbierał towaru przewożonego przez powoda, nie składował go

i nie ma żadnej wiedzy na temat miejsca jego transportu. Dodatkowo pozwany wyjaśnił, że pomiędzy (...) Spółką z o.o. S.K.A. w R.

i (...) Spółką z o.o. w R. oraz pozwanym zawisł przed Sądem Okręgowym spór w sprawie o sygn. akt VI GC 92/13, w toku którego członkowie zarządu (...) Sp. z o.o. S.K.A. i (...) Spółką z o.o.

w R. zgodnie zeznali, że nigdy spółki te nie odbierały towaru objętego dołączonymi do pozwu dokumentami WZ (k. 88 – 90).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W okresie miesiąca września i października 2012 r powód jako firma spedycyjna na zlecenie pozwanego zorganizował usługę przewozową, przy czym usługa ta była realizowana przy pomocy innych firm przewozowych. Towar w postaci biomasy odbierany był z okolic Gminy K., każdy przewożący go samochód był ważony, najpierw bez towaru, a po załadunku razem z towarem. Samochody były ważone na wadze - skąd odbierano towar -przez firmę (...), której właścicielem jest L. L. (1). Po przeważeniu biomasa była transportowana do miejscowości W.. Odbiór biomasy, załadunek, waga samochodu przed załadunkiem i po załadunku, data załadunku, numer rejestracyjny pojazdu, jak również nazwisko kierowcy było wpisane do dokumentu WZ. Na dokumentach WZ odnotowano firmę, która ważyła puste samochody podstawiane pod załadunek, a następnie załadowane, odbiorcę, którą była (...) Spółką z o.o. S.K.A. w R. oraz nadawcę z odbitą pieczęcią firmową pozwanego (...) Spółką z o.o. S.K.A. w M..

Powód nie dysponuje pisemnym dowodem w postaci zawartej

z pozwanym umowy, bądź zlecenia wykonania usługi w okresie objętym niniejszym sporem, czyli w w/w miesiącach . Swoje twierdzenia odnośnie zlecenia mu wykonania takiej usługi w formie ustnej przez pozwanego opiera na dowodach z zeznań zawnioskowanych przez siebie świadków w osobach pracownika powoda M. K., członków zarządu Spółki (...), prowadzącego własność działalność gospodarczą pod firmą (...) w N. W. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą L. L. (2) L. oraz słuchanego w charakterze strony za powodową spółkę (...), a także z dokumentów w postaci dowodów WZ wystawionych w okresie wrzesień - październik 2012 r., a następnie wystawionych na ich podstawie fakturach VAT.

(Dowód: dowody WZ i faktury VAT – k. 24 – 70, zeznania świadków: M. K. – k. 173-177/2, W. S. – k. 178-181, L. L. (1) – k. 182-184, Z. T. – k. 185-187, J. D. – k. 187-188, oraz zeznania prezesa zarządu powoda L. G. – k. 191-192).

Pozwany z kolei, przecząc faktowi zlecenia powodowi wykonania usługi zorganizowania przewozu wnioskował w sprzeciwie od nakazu zapłaty o przeprowadzenie szeregu dowodów z dokumentów szczegółowo wskazanych w sprzeciwie, oraz dowodów z zeznań świadka A. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...).M.F. A. P. właściciela składowiska, skąd powódka odbierała towar, oraz w charakterze strony prezesa zarządu komplementariuszki pozwanej spółki (...) (k. 88 – 89/2).

Sąd Okręgowy, dokonując oceny podnoszonych przez strony sporu twierdzeń, zarzutów, oraz przedłożonych przez nie dowodów uznał, że roszczenie powoda jest zasadne. Zaznaczyć przy tym należy, iż Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty na okoliczności wskazywane przez pozwanego, albowiem istotą niniejszego sporu było ustalenie podmiotu zlecającego przewóz towaru powodowi. Tymczasem w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podnosił również kwestie związane z utworzonym konsorcjum (z udziałem m.in. pozwanego), oraz zakresem obowiązków firm je tworzących, a także kwestie sprzedaży biomasy i podmiotu będącego jego właścicielem. Również zeznania A. P. który został zawnioskowany przez pozwanego jako świadek, na okoliczności wskazane w sprzeciwie były zbędne, albowiem nie dotyczyły wyjaśnienia kwestii zlecenia organizacji i wykonania transportu.

Nadmienić należy, iż konsorcjum jest organizacją zrzeszającą kilka podmiotów gospodarczych na określony czas, w konkretnym celu. Nie jest ono podmiotem gospodarczym, a podmioty tworzące konsorcjum są niezależne w swoich dotychczasowych działaniach (tj. w działaniach nie związanych z nim). W działaniach związanych z konsorcjum realizują wspólną politykę finansową objętą porozumieniem. Odpowiedzialność za zobowiązania konsorcjum występuje najczęściej w dwóch wypadkach, tj. gdy jeden z jego członków zaciągnął zobowiązania w imieniu własnym, a nie konsorcjum – wówczas odpowiada tylko on, a nie konsorcjum, lub gdy zobowiązania zostały zaciągnięte przez całe konsorcjum wówczas wszyscy jego członkowie odpowiadają solidarnie. W okolicznościach niniejszej sprawy nie zostało wykazane żadnym dowodem, aby zobowiązanie w postaci zlecenia zorganizowania wykonania usługi przewozu zostało zleczone przez całe konsorcjum. Oznacza to, że powód mógł skierować swoje roszczenie przeciwko jednemu z jego członków, w tym przypadku zlecającemu wykonanie usługi.

Poza sporem było to, że biomasa wyspecyfikowana na dokumentach WZ została przewieziona po uprzednim odebraniu z Gminy K. do miejscowości W.. Na dowodach WZ jako wydający towar wskazany został pozwany (...) Spółka z o.o. S.K.A. w M. (o czym świadczy odbita pieczęć firmowa). Świadczy M. K., a następnie Z. T. i J. D. w swoich zeznaniach szczegółowo przedstawili okoliczności, w jakich doszło do skontaktowania – w celu podjęcia współpracy

i ustalenia szczegółowych zasad tej współpracy – pozwanego z powodem. Z kolei świadkowie W. S. i L. L. (1) prowadzący własną działalność gospodarczą potwierdzili wykonywanie przewozu biomasy. Zwłaszcza świadek L. L. (1) , właściciel firmy (...), którego firma – jak wynika z dowodu WZ – wykonywała ważenie, którego organizatorem był powód, potwierdził fakt wykonania usługi przewozu. Także świadek R. B. potwierdził, że w okresie od września 2012 r. do października 2012 r. przyjmował biomasę w swojej firmie we W. na zlecenie pozwanego. Świadek ten nie posiadał co prawda wiedzy na temat kto zlecał przewóz towaru do W. i kto był spedytorem, niemniej jednak oczywistym jest, iż to podmiot zlecający przesianie biomasy (był nim pozwany) był przede wszystkim zainteresowany, by towar dostarczyć podmiotowi świadczącemu tą usługę (vide: zeznania świadka – k. 229-229/2). W trakcie postępowania pozwany nie przedstawił wiarygodnego dowodu przeciwnego, którym mógłby skutecznie potwierdzić swoje stanowisko, co do tego, iż przewozu nie zlecał, bądź też że uczynił to inny podmiot, skoro ostatecznie biomasę przewieziono przecież do W..

Zeznania w/w świadków Sąd w powiązaniu z dowodem z dokumentów w postaci WZ uznał za wiarygodne i logiczne. Zeznający w charakterze strony L. G., aczkolwiek nie prowadzący bezpośrednio uzgodnień mających na celu wykonanie przedmiotowej usługi potwierdził, że wszelkie pełnomocnictwa w tym zakresie udzielone zostały przez niego M. K..

Zauważyć przy tym należy, iż dla oceny zasadności roszczenia powoda objętego niniejszym sporem nie jest istotne ustalenie, który

z podmiotów tworzących konsorcjum był właścicielem biomasy (bo ta kwestia podlegała ustaleniom w ramach innego toczącego się postępowania sądowego) lecz stwierdzenie na zlecenie, którego z nich powód miał zorganizować przewóz.

Jako odosobnione i nie znajdujące potwierdzenia w materiale dowodowym, uznać należało zeznania przedstawiciela pozwanego K. K., o ile twierdził on, że pozwany nie zlecał powodowi wykonania usługi transportowej. Zeznania świadka E. W. (k. 189-190) nie miały zasadniczego znaczenia dla niniejszej sprawy, albowiem nie posiadała ona wiedzy na temat podmiotu zlecającego przewóz.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego przeprowadzone postępowanie dowodowe daje podstawę do stwierdzenia, iż powód może zasadnie domagać się żądania objętego niniejszym pozwem, albowiem zleconą mu przez pozwanego usługę zorganizowania przewozu biomasy wykonał.

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powoda znajduje podstawę w treści art. 750, w związku z art. 734 kc i dlatego też zasądził kwotę 97.491,65 zł od pozwanego na rzecz powoda.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 kc i art. 455 kc.

O kosztach postępowania stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc.